

MANIFESTACIÓ NO AUTORITZADA A JERUSALEM

Si en aquell temps haguessin existit diaris, o mitjans de comunicació, o xarxes socials, segur que la primera notícia hauria estat la ressenya de la manifestació no autoritzada a la ciutat.

«A la capital del país s'ha viscut una gran manifestació provocada per l'anomenat Jesús de Natza-ret i els seus seguidors. Aquest home, per a alguns un profeta i per a d'altres un heretge i un blasfem, va pujar en una somera i des de la muntanya de les Oliveres –des de Betfagé– va baixar pel torrent Cedró acompanyat pels seus col·laboradors, els seus partidaris i molta més gent que s'hi afegia. Cal notar que aquests dies molts pelegrins arribats d'arreu per celebrar la Pasqua col·lapsen Jerusalem i els seus voltants. Molts d'aquests pelegrins, en veure la manifestació, s'hi afegien, convençuts que es tractava d'una reivindicació nacionalista del seu poble. Cada cop s'afegia més gent a la manifestació, agafaven rams d'olivera i arrencaven branques dels arbres per encatificar el terra. Feien servir també els mantells. Les aclamacions eren sorprenents: "Hosanna el Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna dalt del cel". Aquesta aclamació significa acollir Jesús com a rei dels jueus, com a "l'esperat" per alliberar el poble.

«A la capital del país s'ha viscut una gran manifestació provocada per l'anomenat Jesús de Natza-ret»

Havent entrat a la ciutat l'exaltació anava creixent, fins al punt que molts es preguntaven qui era aquell home. Cal precisar, però, que el tal Jesús no va entrar amb un cavall, com els generals victoriosos, sinó amb un pollí, animal de càrrega. Ara bé, això no significa menys dignitat, perquè, en els escrits del poble, el profeta Zacaries va deixar escrit: "Crida de goig, Jerusalem, que t'arriba el teu rei, just i victoriós, humil i muntat en un pollí".

Fins aquí la crònica del fet. Ara caldrà estar molt atents, durant els propers dies, als moviments tant del denominat "profeta de Galilea" i dels seus seguidors com de la gentada que aquests dies col·lapsa la nostra ciutat».

Nosaltres coneixem molt bé el que va succeir i el que significa per a la nostra vida i per a la història de la humanitat. Jesús, el profeta galileu, fou detingut, jutjat religiosament i civilment, vexat, crucificat i, sorprenentment, va ressuscitar.

Aquesta és la nostra fe i, aquesta setmana, malgrat el confinament, també ho podem viure pel dolor i la preocupació, per la pregària, pel seguiment de les celebracions per TV o altres mitjans.

Certament Jesús vol entrar a les nostres ciutats, viles i pobles, a la nostra existència quotidiana, i ve en nom del Senyor per alliberar-nos del mal del pecat i de la mort i oferir-nos participar en la seva vida. Només d'aquesta manera la nostra vida esdevindrà més humana, més plena de sentit, més amarada d'amor, de pau, d'esperança, de fortalesa... Més «salvada», en definitiva.

Vivim la Setmana Santa d'enguany en un moment excepcional de la nostra història, confinats a casa a causa de l'epidèmia. Tanmateix, el Dijous Sant podem unir-nos a la Missa de la Cena, sentint-nos també convidats i participant en la «comunió espiritual». El divendres, en la celebració de la mort, agenollem-nos davant Jesús clavat a la creu, per sentir-nos estimats i salvats pel qui ha donat la seva vida per nosaltres i per tota la humanitat.

Només així el proper diumenge esclatarà la Pasqua en la nostra vida.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre d'Isaïes, 50, 4-7

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis, 2, 6-11

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, el cel i la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu, 21, 1-11 (Abans de la processó)

Quan eren prop de Jerusalem, arribaren a Betfagé, a la muntanya de les Oliveres. Allà Jesús envià dos deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant, i trobareu tot seguit una somera formada amb el seu pollí. Deslligueu-la i porteu-me'ls. Si algú us deia res, responeu-li que el Senyor els ha de menester, però els tornarà de seguida». Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «Digueu a la ciutat de Sió: Mira, el teu rei fa humilment la seva entrada muntat en una somera, en un pollí, fill d'un animal de càrrega». Els deixebles hi anaren, feren el que Jesús els havia manat, portaren la somera i el pollí, els guarniren amb els seus mantells, i ell hi pujà. Molta gent entapissava el camí amb els seus mantells, altres tallaven branques dels arbres per encatificar la terra, i la gent que anava al davant i la que el seguia cridava: «Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel».

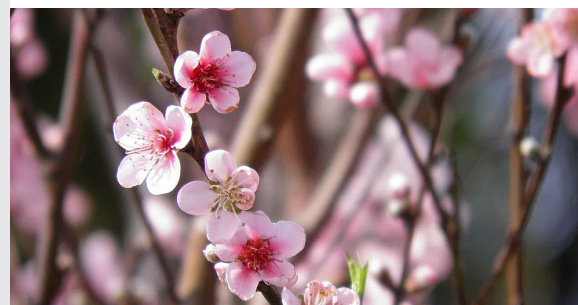
Quan hagué entrat a Jerusalem, s'agità tota la ciutat. Molts preguntaven: «Qui és aquest?». La gent que anava amb ell responia: «És el profeta Jesús, de Natzaret de Galilea».

Evangelí de la Missa de Rams: Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu: 26, 14-27.66.

«Qui és aquest?»

Jesús entra a Jerusalem. L'aclamen amb rams i palmes, amb crits i càntics. Però hi ha una pregunta que ressona en molts: qui és aquest? És el signe de la contradicció humana: en l'aclamació hi ha la lloança i el rebuig. Jesús desperta admiració, però també recels en molts. Les seves paraules entusiasmen, però també porten preocupació, en tant que s'altera l'ordre establert. Les masses són fàcilment manipulables. Passen de l'adulació a l'odi amb rapidesa, i això el poder ho sap prou bé! Avui Jesús entra a la nostra vida, i aquesta s'agita; perquè amb ell sempre hi ha un component de canvi, de trasbals, de passió, mort i resurrecció.

Jordi Reixach

SALM 21

R. Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi,
amb els llavis i amb el cap prenen aires
de mofa:

«S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi,
doncs;
que el salvi, si tant se l'estima».

M'envolta una munió de gossos;
em rodeja un estol de malfactors,
m'han lligat les mans i els peus,
puc comptar tots els meus ossos.

Es reparteixen entre ells els meus
vestits,
es juguen als daus la meva roba.
Almenys vós, Senyor, no us allunyeu;
força meva, cuïteu a defensar-me.

Anunciaré als meus germans el vostre
nom,
us lloaré enmig del poble reunit.
Fidels dels Senyor, lloeu-lo,
fills de Jacob, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel.

Com està passant aquests dies de confinament la gent de la nostra Diòcesi? Com s'alimenten espiritualment? Aquestes són dues de les preguntes que al llarg d'aquests dies hem formulat a diverses persones de parròquies diferents. Ens han anat arribant vídeos amb les seves reflexions, els quals anem publicant cada dia a les xarxes socials del Bisbat de Girona, i que es poden trobar a través de l'etiqueta #BisbatGironaDesDeCasa. Us n'anirem oferir algunes mostres:

Montserrat Carreras

Parròquia de Sant Martí d'Arenys de Munt.

«Aquests dies de confinament ens han de servir per fer família, per fer costat als nostres. A mi m'ajuda molt un full diari que ens envia el mossèn, amb un comentari sobre l'Evangeli del dia i una reflexió personal. També tenim un grup en què cada dia s'hi posa el santoral i diferents informacions, i ens hi sentim tots acompanyats. Esperem que quan passin aquests dies ens puguem retrobar tots a les nostres comunitats i puguem donar gràcies a Déu per tot el que hem passat i hem après».

bar tots a les nostres comunitats i puguem donar gràcies a Déu per tot el que hem passat i hem après».

Carles Oller

Parròquia de Sant Esteve d'Olot.

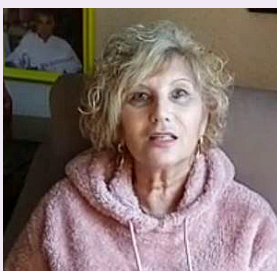

«Estem vivint circumstàncies complexes, que ens obliguen a sortir de la nostra comoditat i la nostra zona de confort, i que ens fan prendre consciència de la nostra debilitat. Tot ens porta, si ho volem i ho sabem llegir, a mirar cap a Déu, a experimentar la pobresa, a recuperar la necessitat de pregària, intensa i contínua. Aquests dies, en què semblava que ens avorriríem, ens està

passant que tenim un munt de coses a fer, i si hi ha un perill és el de no tenir temps per estar a soles amb Déu. Us recomano pregar amb el Salm 91».

Neus Gené

Parròquia de Santa Maria de Sils.

«Al matí, quan em llevo, el primer que faig és donar gràcies a Déu, com sempre. Ara, de manera especial perquè es trobi una sortida a aquesta pandèmia que estem patint. A la feina, es treballa amb preocupació i angouxa. La part positiva és que crec que tots ens hem humanitzat una mica més i som una mica més solidaris. Ho porto amb sofriment, però ho compenso amb la pregària, i ajudant

tothom com pugui, a la feina i a tot arreu. A casa aprofito per fet tot allò que per manca de temps no feia, i sobretot, per passar més estona amb la família».

Entrevista al delegat episcopal d'Ensenyament, Pere Micaló

L'espai audiovisual del Bisbat de Girona, «Temps d'Església», ha entrevistat el delegat episcopal d'Ensenyament i director del Secretariat Interdiocesà de l'Ensenyament de la Religió (SIERC), Pere Micaló, sobre el present i futur d'aquesta assignatura, i també de l'escola concertada.

Durant l'entrevista, Micaló desgrana alguns arguments a favor de cursar la classe de religió, i alhora fa un aclariment: «La distinció entre la classe de religió i la catequesi és en la qüestió de la vivència de la fe». En relació amb l'assignatura, recorda que «a la Diòcesi de Girona, un de cada tres alumnes hi està matriculat». El director del SIERC demana «una reflexió molt profunda des de l'Església», ja que considera que «podem contribuir a pal·liar l'analfabetisme religiós», i proposa dues possibles sortides: «O es canvia la normativa o bé es crea una matèria alternativa».

D'altra banda, Micaló remarca que «els pares han de poder escollir l'escola que vulguin per als seus fills», i fa una defensa sense fissures de l'escola concertada, de la qual afirma que «és indispensable». «No entendria el nostre país sense aquest tipus de centres», assegura.

«Temps d'Església» s'emet per Banyoles Televisió, Canal 10 Empordà, Olot Televisió, Televisió Costa Brava i Televisió de Girona. Al canal de YouTube del Bisbat de Girona hi trobareu tots els programes emesos fins ara: www.youtube.com/bisbatgirona.

Memòria i pregària per Mn. Francesc Planella i Arnau

El dijous 19 de març va morir Mn. Francesc Planella i Arnau. Nascut a Cogolls el 7 de juliol de 1937, va cursar els estudis eclesiàstics al Seminari diocesà de Girona i va ser ordenat a l'església de Sant Martí del Seminari el 8 de juliol de 1962. Va estrenar el seu ministeri presbiteral com a vicari de les Preses, i després de Llagostera i Celrà. L'any 1967 va ser nomenat regent d'Espinavessa, Queixàs i Vilademires, fins al 1972, quan va ser nomenat vicari col·laborador de Malgrat de Mar. L'any 1975 va ser nomenat regent de Sant Jordi Desvalls i ecònom de Gaüses. L'any 1981 va passar a exercir el càrrec de rector d'Arbúcies, fins al 1998. Durant aquest període també va ser arxipreste de l'arxiprestat del Montseny i, durant un any, rector de Sant Feliu de Buixalleu. El 1998 va ser nomenat rector de Sarrià de Ter i Sarrià de Dalt. L'any 2000 se li va afegir la parròquia de Sant Julià de Ramis i, el 2005, les parròquies de Pont Major i Campdorà. L'any següent, el 2006, es va jubilar. A partir de llavors va ser adscrit a la parròquia de Sant Salvador de Girona i un any més tard a la parròquia de Santa Susanna del Mercadal de Girona. Darrerament col·laborava a les parròquies del Mercadal i del Carme de Girona.

A causa de les circumstàncies actuals, l'enterrament es va fer de forma restringida. Més endavant es farà una missa exequial, de la qual ja es donarà a conèixer la data i el lloc. Descansi en pau.

APUNTS

Pastoral Obrera: missatge d'ànim, esperança i agraïment a les persones treballadores

«Quan portem més d'una setmana de confinament a causa del coronavirus a tot el país, volem oferir la nostra paraula d'alè, d'ànim i d'esperança en aquesta emergència sanitària i social». Així comença el comunicat del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya, amb les aportacions de les Delegacions i Moviments de Pastoral Obrera. «Volem encoratjar totes les persones treballadores que estan sostenint aquest moment dur i incert, sovint en condicions adverses», remarquen. Alhora, fan una crida a mobilitzar-se solidàriament, a sostenir els qui ja ho estan fent i animar d'altres a fer-ho segons les seves possibilitats. «Donar gratuïtament és un signe inconfusible i excels d'humanitat», assenyalen també. Trobareu el comunicat complet a www.bisbatgirona.cat.

Les campanes toquen en solidaritat amb els confinats i en agraïment al personal sanitari

Les diòcesis amb seu a Catalunya s'han unit a la iniciativa promoguda per la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola per tal que cada dia a les 12 del migdia es resi la pregària de l'Àngelus mentre es fan sonar les campanes de les esglésies per invitar a pregar, en solidaritat amb tots els confinats a les seves llars i per agrair l'entrega de tots els qui generosament treballen per atendre i combatre la pandèmia del coronavirus Covid-19.

Tots els fidels són invitats a unir-se des de les llars respectives a aquesta iniciativa eclesial i ciutadana, i els bisbes demanen que sigui secundada pels responsables de les esglésies.

A la imatge, la campana Quotidiana de la Catedral de Girona.

DIUMENGE DE RAMS, 5 d'abril de 2020. St. Vicenç Ferrer (+ 1419), predicador i prevere dominic. Sta. Caterina Tomàs (+ 1574), religiosa. Sta. Irene (+ 204), noia màrtir. **Lectures:** Abans de la processó: Mt 21, 1-11. **Missa:** Is 50, 4-7 / Sl 21 / Fl 2, 6-11 / Mt 26, 14-27,66 (o més breu: 27, 11-54).

Dilluns Sant, 6. St. Pere de Verona (+ 1252), màrtir dominic. Sta. Gala (s. VII), vídua i penitent. **Lectures:** Is 42, 1-7 / Sl 26 / Jo 12, 1-11.

Dimarts Sant, 7. St. Joan Baptista de la Salle (+ 1719), educador i fundador de les Escoles Cristianes. Patró dels educadors cristians. **Lectures:** Is 49, 1-6 / Sl 70 / Jo 13, 21-33.36-38. **Missa Crismal:** Is 61, 1-3a.6a.8b-9 / Sl 88 / Ap 1, 5-8 / Lc 4, 16-21.

Dimecres Sant, 8. St. Joan d'Orquanyà (+ 1192), monjo. St. Dionís (+ 180), bisbe i escriptor. Sta. Júlia Billiard (+ 1816), religiosa. **Lectures:** Is 50, 4-9a / Sl 68 / Mt 26, 14-25.

DIJOUS SANT, 9. Sta. Maria Cleofàs, mare de Jaume i de Josep, deixebles del Senyor. **Lectures:** **Missa de la Cena del Senyor:** Ex 12, 1-8.11-14 / Sl 115 / 1C 11, 23-26 / Jo 13, 1-15.

DIVENDRES SANT, 10. St. Dimas (el bon lladre). St. Ezequiel, profeta. St. Miquel dels Sants (+ 1625), religiós. **Lectures: Passió del Senyor:** Is 52, 13-53, 12 / Sl 30 / He 4, 14-16; 5, 7-9 / Jo 18, 1-19,42. Dia de dejuni i abstinència.

Dissabte Sant, 11. St. Estanislau (+ 1079), bisbe de Cracòvia. Bta. Sança (+ 1229), religiosa. **Lectures:** durant el dia no es pot celebrar cap missa. **Vetlla Pasqual:** Gn 1, 1-2,2 (o més breu: 1, 1.26-31a) / Sl 103, (o bé: Sl 32) / Gn 22, 1-18 (o més breu: 22, 1-2.9a.10-13.16-18) / Sl 15 / Ex 14, 15 – 15,1a / Sl Ex 15, 1b-2.3-4.5-6.17-18 / Is 54, 5-14 / Sl 29 / Is 55, 1-11 / Sl Is 12, 2.3-4bcd.5-6 / Ba 3, 9-15.32 – 4,4 / Sl 18 / Ez 36, 16-17a.18-28 / Sl 41 / Rm 6, 3-11 / Sl 117 / Mt 28, 1-10.

Litúrgia de les Hores: fins a Nona del Dijous Sant, segona setmana del Salteri. Després, pròpia.

